Ч. 252 (14.501). Львів, субота 7. листопада 1936. Opłata pocztowa uiszczona gotówką. Рік LVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

Редакція і Адміністрація: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 504-060, 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“. Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 9·00 зол.
Четвертьрічно 19·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41.
„ Друкарні: 229-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

О. У. Н. перед судом присяглих у Ряшеві.

Дня 6. ц. м. розпочалась перед судом присяглих у Ряшеві розписана на два дні розправа проти абсольвента медицини **Володимира Кобільника з Дрогобича**, обвинуваченого в тому, що до кінця грудня 1935 на терені повіту березівського та в інших місцевостях воєвідства львівського і в Кракові, як член Організації Українських Націоналістів, увійшов у порозуміння з іншими особами в цілі відірвання від Польщі полудньово-східних земель, чим допустився держ. зради з арт. 97, 91 к. з. в звязку з арт. 93 § 1. к. к.

Розправі проводить віцепрез. окр. суду у Ряшеві д-р **Бишевський**, обвинуваченого боронить **адв. д-р Володимир Загайкевич з Перемишля.**

До розправи покликали 25 свідків та експерта політичних справ, а також експерта, що перекладав з української мови на польську найдені в обвинуваченого матеріяли.

Акт обвинувачення закидає Вол. Кобільникові, що в Дрогобиччині і відтак у Павлокомі та в Кобилонці Руській березівського повіту під покришкою науки співу і праці в читальні вів як член ОУН протидержавну діяльність.

Доказ приналежности В. Кобільника до ОУН добачує акт обвинувачення в рефераті, виголошенім ним на святі „Просвіти“ в Яблониці дня 15. XII. 1935 і в кількох інших промовах, виголошених ним у Дрогобиччині на святі Крут та при інших нагодах. Також з деяких його рефератів та записок, найдених у нього при ревізії, що не були ніде ні читані ні оголошені, акт обвинувачення виводить вороже наставлення В. Кобільника до Польщі та його приналежність до ОУН.

Нинішня розправа у Ряшеві — це перша українська політична справа перед судом у цьому місті. Відбувається вона тут тому, що від недавна прилучено березівський повіт до окружного суду у Ряшеві.

На нинішній розправі відчитано акт обвинувачення і приступлено до переслухання обв. В. Кобільника. Обвинувачений до ніякої вини не признається, членом ОУН ніколи не був. Заявляє, що він тільки леґальну культурно-освітню працю і те, що робив, не мало ніяких протидержавних признак.

До Берези Картуської.

Москвофільська „Земля і Воля“ повідомляє з Лемківщини, що 26. жовтня ц. р. на розпоряджок адміністраційної влади забрали знаного москвофільського діяча на терені західної Лемківщини, інж. Сергія Дуркота, і вивезли до Берези Картуської. Інж. Дуркот розвинув був свого часу акцію за переселенням малоземельних і безземельних лемків на Сибір.

Припинили видавництво „Самостійність“.

З Буковини дістаємо вістку, що румунська влада припинила на неозначений час тижневик „Самостійність“, що виходив від кількох літ у Чернівцях. Одночасно сконфіскували календар-альманах „Самостійність“ на р. 1937.

Велика японська офензива на Північний Китай.

ПЕКІН, 6. 11. ПАТ. **Монгольські партизани та манджурські війська під командою ґен. Лішунгсіна заатакували вчора м. Таолінг** (у східній частині пров. Суїюан). Командант китайських військ ґен. Фусеїї зажадав підмоги з пров. Шансі. Правдоподібно **у пров. Суїюан почалися воєнні операції на велику скалю.** Японські громадяни евакували Суїюан. **У Півн. Чагарі появилося чимало японських літаків, до м. Канґпао увійшли 2 яп. полки.**

ШАНГАЙ, 6. 11. ПАТ. Невідома особа ранила вчора важко одного японця в Гонгчев (японська дільниця Шангаю).

ТОКІО, 6. 11. ПАТ. Відділ японського війська розбив ватагу бандитів у околиці Фентіен і Муляндсіен.

Совітські літаки над Фінляндією.

РИГА, 6. 11. Кореспондент „Севодня“ повідомляє, що над північною Фінляндією знову появилися т. зв. „літаки-марева“, які освітлювали околицю рефлекторами. Були це правдоподібно совітські літаки, які вилетіли з одної з баз, яких СССР побудував кількадесять між Ленінградом і Мурманським побережем. Маневри над північною Скандинавією виявили, що завдяки спеціяльним апаратам совітські літаки дуже справно порушуються у мряці.

Обличчя нових американських законодатних палат.

ВАШИНГТОН, 6. 11. ПАТ. Як виказують остаточні висліди, у палаті послів буде 334-ох демократів, 89 республиканців, 7 поступовців та 5 фармерів; у сенаті: 75 демократів, 17 республиканців, 2 фармерів, 1 поступовець та 1 незалежний.

1.700 москалів у еспанській червоній армії.

СЕВІЛЛЯ, 6. 11. ПАТ. В останніх боях на південь від Мадриду брало участь 1700 москалів.

НОВІ СОВІТСЬКІ ІНСТРУКТОРИ.

СЕВІЛЛЯ, 6. 11. ПАТ. До Барсельони причалили 2 літаки зі совітськими старшинами.

СССР ВИПИРАЄТЬСЯ БРИТІЙСЬКИХ ОБВИНУВАЧЕНЬ.

ЛЬОНДОН, 6. 11. ПАТ. В. Британія закинула Совітам, що вони у трьох випадках нарушили неутральність супроти Еспанії. Вчора вечором дістав комітет неінтервенції ноту, у якій заявляє, що: 1) корабель-цистерна мадридського уряду „Кампечіо“ взяв у Батумі вантаж нафти й оліїв та муніції; 2) совітський пароплав „Старий большевик“ вивіз до Еспанії самоходові гуми та воєнне знаряддя; 3) сов. пароплав „Хрущев“ вивіз цукор, частини самоходів і гуми, а не воєнне знаряддя.

Листопад — місяць Українських Інвалідів!
Ділом пошануйте память тих, що своїм зусиллям і терпінням поставили нас у ряд націй.

В атмосфері демонстрацій, кастетів і — стипендійних прохань.

ЯКІ НАСТРОЇ ПАНУЮТЬ СЕРЕД ПОЛЬСЬКОГО Й УКРАЇНСЬКОГО СТУДЕНТСТВА.

Варшава, 5. листопада 1936.

Варшава мала чергову сензацію: студентські демонстрації, що від кількох років систематично повторюються наче добра песа у „залізному“ театральному репертуарі.

Тому то Варшава, призвичаєна до вибриків своїх студентів, не дуже хвилюється подіями, що від двох тижнів бурхливою хвилею перекочуються крізь столичні високі школи та навіть сягають своїми заразливими впливами далеко поза Варшаву. Однак цьогорічні ексцеси на університетах мають далеко складніший та цікавіший психічний підклад і то з двох засадничих причин. По перше: польська академічна „народова“ молодь (а за таку вважає себе більшість студентської молоді, дарма, що часто панує серед тої більшости абсолютна дезоріентація щодо властивого значіння цього терміну) переживає саме тепер деяку ідеольогічну ферментацію, намагаючись створити свою „власну, сильну, відмежовану від хитливости старих“ політичну програму з виразною гравітацією в сторону формально неістнуючого О. Н. Р-у, — по друге: старше польське громадянство на чолі з визначними керманичами освітньої політики, міністром проф. Свентославським і віцемін. проф. Уейським, що на міністеріяльні фотелі пішли просто з університетських катедр, активно намагається створити для польської академічної молоді нові умовини праці. Цей свій плян вони постепенно реалізують і воно находить свій вислів у послідовному ліквідуванні всього, що створили брати-міністри Єнджеєвичі, найнепопулярніші постаті серед сучасної академічної польської молоді. З міністеріяльних кабінетів линуть до високошкільної молоді слова заохоти, слова моральної піддержки і спроби тіснішого співжиття „старих“ професорів — і „молодих“ — їх слухачів. А що найважніше: таки з самого міністерства освіти вийшла ініціятива, далекосяжна акція матеріяльної помочі студентству, в першу чергу селянського й робітничого походження, що проявляється у формі стипендій, запомог, звільнення, прольонгати оплат, знижкових харчів і ін.

Щойно докладна орієнтація у цих двох течіях, одної чисто політичної, другої цілковито гуманітарно-допомогової, дозволить зрозуміти властиві інтенції та тенденції, що кермують студентськими заворушеннями, серед яких прийшло до цілої серії жалюгідних випадків в останніх днях. Для повноти образу пригадаймо їх хронольогічний хід.

Дня 4. жовтня піднесли святочно новий прапор на варшавському університеті; рівночасно

відбулась інавгурація академічного року в Познані, де з нагоди побуту президента держави відбулись академічні дні, підчас яких міністр Свентославський виголосив велику палку промову на тему співпраці і довіря між молоддю та старшим громадянством. Ще передтим промовляв через радіо з Варшави віцемін. Уейський, що від імени уряду обіцяв студентству спеціяльну допомогу в цьому академічному році. Незабаром зявилися перші ластівки допомогової акції: знижки оплат, збільшення стипендійного контингенту і т. ін.

Можна було бачити довжезні черги студентства, які терпеливо вижидали перед секретаріятськими віконцями зі стипендійними проханнями в руках. Почались виклади. І з ними почалась на ново стара історія: „бий жидів!"

Почалось у варшавській Вищій Торговельній Школі, відгукнулись биттям жидівських шиб львівський університет і політехніка.

Тиждень тому півофіціяльна агенція „Іскра" оголосила заяву мін. Свентославського, що апелював до громадянської опінії, до молоді та її окруження, думаючи, що академічній владі прийде в поміч загальний осуд цілого громадянства, що повинно звертатися проти акції, яку веде — як відомо — мала, але сильна своїми демагогічними впливами група „революціоністів", воюючих „кастетом, ножем і палкою".

У міжчасі академічна влада залегалізувала 2 нові студентські політичні організації: „Млодзеж вшехпольска" і „Народови Звйонзек Польскей Млодзежи Радикальней", що мають стати — як каже їх програмова резолюція — „авангардою нового народового ладу, авангардою Великої Польщі". В університеті і в політехніці, у Варшаві й у Познані відбулись бомбастично гучні віча тих організацій. На вічах були репрезентанти академічних сенатів, досить багато молоді й багато гострих висловів, звернених — треба підкреслити — в сторону комунарської пропаганди. Молоді вшехполяки й молоді народовці заповідали безоглядну боротьбу з комунізмом і при кожній нагоді співали „гимн млодих", акцентуючи при тім фізіольогічний антисемітизм.

Антисемітизм! Тут саме лежить запальна точка цілої справи. „Геть з жидами, геть з жидокомуною, що забирає місце синам хлопів і робітників по університетах" — оце гасло, що кинене в демагогічний спосіб спричинило й останні події. В юрбі від слів до діл недалеко. Зачалось на університеті, потім розпалилось у Вищій Торговельній Школі, відтак відгукнулось великим маніфестаційним вічем і пішло по всіх вищих школах.

Варшавська преса переповнена описами тих випадків. І не диво. Розярена юрба, порозбивані шафи, демольовані авдиторії, кастети і димні бомби — таки мають посмак небуденности, сензації. Міністр освіти видав свою грізну осторогу: на випадок повторення крівавих подій поліція не пошанує автономії високої школи. Зрештою, осторогу цю попередив вже факт: в мин. вівторок поліція, спираючись на 11. статті закону про академічні школи, ввійшла на терен одної з вищих шкіл. Цей прецеденс може часто повторюватись, що нічого доброго ніякій стороні не ворожить.

Поклик ректорів до молоді нічого нового не приносить. Він стрінувся навіть з застереженнями з боку державних чинників, що його найсильніше сформулувала „Ґазета Польска": „Ми воліли6, щоб голос найвищої академічної влади в такій хвилині не пригадував так відомих еляборатів ґенерального секретаріяту Ліґи Націй, щоб можна було вислідити з їх енунціяцій, що чорне, а що біле. Коли міністр освіти взиває ціле суспільство дати владі моральну підтримку через недвозначний осуд брутальних і неетичних ексцесів — вдаряє нас брак цього моменту в енунціяції пп. ректорів".

Молодь нагло заспокоїлась. Перед брамами високих шкіл кружляють скріплені поліційні сторожі і... чекають на нові заворушення, яких покищо нема. Чи вони ще будуть? питання, на яке — здавалось би — важко відповісти, не є по суті тяжке. Перед молоддю стоїть загроза постійної поліційної інтервенції, отож цілковите припечатання автономії. А проте — сміло твердимо — ексцеси повторяться і будуть повторюватися так довго, як довго не будуть зліквідовані їх замасковані інспіратори, — а це складна справа: бо вона тісно звязана з загальною у Польщі антисемітською течією та внутрішньо польським політичним замішанням.

Відомий загально факт, що більшість демонструючих студентів — сини й доньки державних урядовців, це виглядає на пародокс, коли взяти під увагу політичний характер цих демонстрацій. Але це вказує рівночасно на щось характеристичного: польська академічна молодь не має свого політичного обличчя і часто-густо сліпо, або от-так собі, без глибшого переконання йде за проводом своїх аранжерів, що виконуючи з черги накази своїх інспіраторів, уміють відповідно настроювати студентство.

Щоб переконатись, що так саме є, досить побувати на якомусь стереотиповому польському академічному вічу. Оце барвна картина з останніх днів: Велика авдиторія. Минає речинець внесення оплат. Хтось зі студентів стає за катедрою і взиває до бойкоту оплат. Саля бє в долоні, підхоплює його протестаційний оклик. В такій хвилині завжди знайдеться кілька голосів, що віватують в честь „майбутньої, ідеальної, великої „народової" Польщі. Саля здезорієнтована, розгублює увагу в загальному замішанні, кричить і гукає без перерви: „Хай живе", або „Геть" і починають юрбою викидати присутніх на салі жидів, хтось розкине нецікаві числа „Академіка Польскеґо" з бундючним написом в підпитулі: „II. рік без цензури", або „Штафету" і наступає загальний спів „гимну млодих", при чому від деякого часу молоді „вшехполяки" підносять по гітлерівськи руки. Буває, що розентузіязмоване товариство крикне „геть" там, де треба „хай живе", хтось дотепний затягне модну пісоньку і так здебільша кінчаються оці „великі народові демонстрації".

Українське студентство слушно не мішається до чужих для нього справ, що не має означати його аполітичности. Навпаки, українське студентство радо цікавиться життям сусідів, і з цікавістю обсервує їх протикомуністичні виступи, але не вважає гідним та відповідним вмішуватись до акції, якої сутні цілі є йому чужі і байдужі. Боротьба українського студентства лежить у зовсім іншій площині: у площині боротьби за власну високу школу, за рідну культуру, за леґалізацію власних організацій, за [illegible] рівновартні дипльоми, себто за варстат праці.

Зате всіх студентів без винятку цікавить [illegible] не найбільше справа стипендій та звільнення від оплат. На університетських стінах почали появлятися вже перші оплатові листи. Можна бачити щодня юрби студентів, що з надією в очах шукають на них своїх імен. Доля багатьох з них залежна від тих власне лист; молодь нервується і чекає їх чергової появи. В авдиторіях спокій як ніколи.

Кажуть, що 9. листопада, в роковини смерти убитого жидами студента Вацлавського, прийдуть нові авантюри. В університеті розкинув хтось відозви, підписані таємничим „Комітетом боротьби з авантюрами", що закликають до боротьби з бешкетами ендецьких наємників".

В допомогових академічних товариствах ростуть гори прохань за безплатними обідами. Перед брамами кружляють скріплені поліційні варти...

Ром. Гуч.

Мої спогади про польського соціяліста Гната Дашинського.

Голосний свого часу польський соціяліст д-р Гнат Дашинський був спершу, у своїй політичній молодости, симпатичний для нас, українців, коли ми ще вірили, що як прийде до влади польська демократія, то стане ліпше українському народові, бо тоді стануть рівні з рівними і вільні з вільними...

Не забудемо тої телеграми з Кракова по крівавих виборах до Державної Ради у нас в 1897 році: „Панування польської меншини над українською більшістю є **неморальне і засадничо несправедливе,** тимбільше, що при розбудженій національній свідомости українського народу того панування без помочі війська й жандармерії не вдасться вдержати".

І валив посол Дашинський президента Палати Послів поляка Давида Абрагамовича в 1897 р. словами: Ти старий надаєшся до криміналу! Він поставив відтак наглий внесок на обвинувачення міністрів за введення виїмкового стану в Західній Галичині за протижидівські розрухи, — при чому без пардону нищив шляхотську господарку в Галичині, що спричинила селянські розрухи та вже була спровадила ката з Відня.

На зїзді австрійських соціял-демократів у Берні 1899. року, як поставлено резолюцію, щоб перетворити Австрію на державу вільних народів, то посол Дашинський сказав у своїй промові, що створення галицької провінції звело український нарід до ролі безнадійної меншини, так що цей нарід дійсно **оплачує цілу польську культуру на сході...**

А в дебаті над звітом запомогової комісії в палаті послів сказав посол Дашинський дня 13. травня 1901. року, що в Галичині „ксьондзи, князі і графи крадуть, як звичайні злодії"...

Ось так воно було, коли посол Дашинський був в опозиції проти австрійського уряду та у війні з Колом Польським у Відні. А як ті часи перейшли і прийшов парлямент загального голосування та наше становище стало [illegible] національна свідомість українського народу розбудилась, то **посол Дашинський** вже не **тримав нашого домагання заснувати український університет у Львові** і не міг ще [illegible]тися...

А далі, коли берестейським договором визнано державність України і признано право самоозначення українського народу, то посол Дашинський сказав в австрійському парляменті, що „вибухла якась Україна" і поставився ворожо до визвольних змагань українського народу. Дійшло до того, що в дні 21. лютого 1918 р. в палаті послів Державної Ради у Відні посол Гавзер іменем німецьких партій Австрії висказав найвище здивування з причини такої поведінки поляків, а посол **Василько** мусів вже відпирати несправедливі й неоправдані атаки посла Дашинського.

А вкінці, як посол Дашинський став маршалком **польського сойму,** то вже не признавав проблеми української нації, ані не знав українських послів. Він призабув наших давніх послів: Романчука, Окуневського й інших, при котрих доробився, а нових українських послів зовсім не респектував...

Колишній соціял-демократ став фактично націонал-демократом, що опинився на платформі шовінізму і з маркою великого польського трибуна переходить до історії.

Д-р Кость Левицький.

Перед здобуттям Мадриду.

СЕВІЛЛЯ, 6. 11. Авас. Нац. війська сподіються заняти Мадрид у пятницю.

Головний командант нац. летунства повідомляє, що під Мадридом зістрілено 7 червоних мисливських літаків і один бомбовий.

Як Мадрид дістанеться в руки нац. військ, поліційну службу у ньому перейМуть добровольці зі Севіллі, Наварри і Леону.

БІЙ НАД МАДРИДОМ.

СЕВІЛЛЯ, 6. 11. ПАТ. Над Мадридом дійшло до бою червоної ескадри з 9-ма нац. літаками; вони зістрілили 6 червоних мисливських літаків і 1 бомбовий, що упали на дахи мадридських домів.

АНҐЛЬО-ФРАНЦУСЬКА ІНТЕРВЕНЦІЯ.

ПАРИЖ, 6. 11. ПАТ. Як подає „Матен", брит. уряд у порозумінні з французьким візвав оба еспанські уряди охоронити Мадрид від руїни та пощадити життя цивільного населення, зокрема жінок і дітей.

НА ІНШИХ ФРОНТАХ.

ТАЛЯВЕРА, 6. 11. Авас. Після інтензивної артилерійської підготови нац. війська заняли наступом на баґнети м. Серре де Льос [illegible]льос.

КОМУНІКАТ НАЦІОНАЛЬНОГО КОМАНДУВАННЯ.

СЕВІЛЛЯ, 6. 11. ПАТ. На північному фронті заняли нац. війська села Фресмеділля і Гвадарама.

ГІБРАЛЬТАР, 6. 11. Райтер. Червона міліція почала вчора офензиву під Естамоною. 2000 нац. вояків відступили перед 20.000 міліціянтів до Гвадіяре.

Організаційна праця У. Н. Д. О. в жовтні 1936.

Від Ред.: Прислане нам з Ген. Секретаріяту УНДО звідомлення містимо без змін на сторінках „Діла“, хоч його дані нашим читачам здебільша вже знані. Дістаємо інформацію, що на будуче йтимуть подібні звідомлення що місяця, з тим, що звіти з організаційного руху на місцях діставатимемо у сконденсованій формі.

ПРАЦЯ В ЦЕНТРАЛІ.

Розважаючи в статті „Новий сезон — старий курс“ завдання політичного та організаційного характеру, що перед ними стає в цьогорічному осінньому й зимовому політичному сезоні УНДО, офіціоз УНДО „Свобода“ (ч. 38 з 4. Х. 1936) ствердив, що на терені краю можна було в останніх часах запримічувати деяке організаційне ослаблення. Отже: оживити політично-організаційне життя в центрі й на місцях, пожвавити праці, навязати можливо найтісніший звязок між столицею і краєм — ось завдання великої ваги, які стануть в новому сезоні перед проводом УНДО.

І справді в місяці жовтні УНДО розвинуло дуже оживлену діяльність. Публичний інтерес вимагає реєстрації і насвітлення цілої низки акцій, які мають для життя нашої національної спільноти немаловажне значення.

На першому місці слід у цьому звіті поставити засідання Центрального Комітету УНДО, яке відбулося 10. жовтня. Центральний Комітет УНДО є — як загально відомо — тією партійною установою, яка усталює загальний політичний курс партії і намічує лінію її праць на якийсь відтинок часу. Хоча на згаданому засіданні Ц. К. дискутовано на основі реферату пос. Вол. Целевича виключно комуністичну справу, принято низку протикомуністичних постанов та вирішено перевести на терені цілого краю рішучу протикомуністичну акцію, то на ділі це засідання Ц. К. було лише продовженням засідання Ц. К. з 26. вересня, на котрому голова партії пос. Василь Мудрий поставив у своєму політичному рефераті цілість політики УНДО на дискусію. Комуністична справа була у цьому загальному політичному рефераті лише частиною ширшої цілости, у якій на перших місцях видвигнено такі справи, як питання польської кольонізаційної акції на наших землях і далі цілу низку проблем засадничого програмового й тактичного характеру, звязаних з курсом т. зв. політики нормалізації.

Детальнішою розробіткою політичних та організаційних постанов Центрального Комітету займалася на низці засідань Екзекутива УНДО. Такі засідання відбулися: 5., 22. і 27. жовтня і далі звязане з цим останнім засідання Екзекутиви в дні 2. XI. В осередку уваги стояли на цих засіданнях справи протикольонізаційної та протикомуністичної акції УНДО, питання розбудови й посилення організаційного апарату УНДО, справа розбудови партійного органу „Свобода“, також низка господарсько-фінансових питань, як загально-краєвого, так і суто партійного характеру.

На черговому місці слід тут назвати велике репрезентативне зібрання (15. жовтня), що його влаштувало УНДО з приводу кольонізаційної загрози. У цьому зібранні взяли участь представники нашої Церкви, всіх центральних культурно-освітніх, наукових, господарсько-кооперативних та економічно-фінансових установ, професійних організацій, українського жіноцтва, всіх наших станів, себто інтелігенції, міщанства й робітництва. Як відомо, це зібрання однодушно стануло в обороні прав українського селянина на його рідну землю.

Побіч низки інших цю саму тему підхопило також масове зібрання Народньої Організації Українців міста Львова, яке відбулося 23. жовтня в салі „Бесіди“. Крім резолюції, якою одобрено одноголосно теперішній курс політики УНДО, це зібрання приняло також низку протикольонізаційних і протикомуністичних постанов.

Заходами Головного Секретаріяту УНДО, відбулася 14. жовтня ширша пресова нарада, на якій окрім органів, які безпосередньо стоять на плятформі УНДО, взяли численну участь і заступники низки інших органів незалежної української національної преси. Темою нарад було устійнити одноцілу пресову тактику в низці актуальних політичних питань.

ЗВЯЗКИ З УРЯДОМ. ВАЖНІ ІНТЕРВЕНЦІЇ.

Само собою, одною з найважніших справ було втримати звязки між проводом УНДО й урядом. На першому місці слід на цьому відтинку назвати поїздку голови УНДО пос. Василя Мудрого й пп. Володимира Целевича та Остапа Луцького на конференцію з премієром ген. Ф. Славой-Складковським (7. Х.). При нагоді тієї поїздки залагоджено більшу кількість дрібніших справ та інтервенцій у міністерствах: внутрішніх справ, фінансів та суспільної опіки.

9. жовтня відбулася більша конференція з міністром справедливости З. Грабовським, на котру від УНДО делеговано пп. послів Володимира Целевича і д-ра Степана Витвицького. У звязку зі справами, порушеними на тій конференції, названі члени УПР виїздили до міністерства справедливости ще й удруге, а саме в днях 28. і 29. жовтня. Обговорювано тут справи персональні, помилування політичних засудженців і відносини у вязницях.

Зокрема треба згадати про низку інтервенцій послів Володимира Кузьмовича і Дмитра Великановича в міністра освіти.

22. Х. відбулася конференція делегації УПР з віцеміністром і міністром фінансів Е. Квятковським. З української сторони взяли в ній участь голова пос. В. Мудрий, сен. О. Луцький, дир. „Дністра“ Яр. Колтунюк і дир. Земельного Банку Гіпотечного В. Сінгалевич. Зокрема відбулася 23. Х. подібна конференція з міністром рільництва Понятовським, у якій взяли участь голова В. Мудрий, сен. О. Луцький і пос. Зиновій Пеленський. Членам УПР допомагали в праці приклікані спеціяльно для цієї справи до Варшави провідники нашого господарства та українські економісти-фахівці.

Крім цього кількох членів УПР мало більшу кількість інтервенцій дрібнішого характеру у всіх воєвідських урядах та старостах на територіях держави заселених українцями.

ЗВЯЗОК З КРАЄМ. НАРАДИ ІНТЕЛІҐЕНЦІЇ.

Хоч які важні є без сумніву всі того роду контакти з урядом, то безумовно ще важніший є як найживіший звязок проводу УНДО й У. П. Р. з краєм, отже безпосередня стичність нашого політичного центру з життям, потребами, вимогами й настроями таки самої нашої землі. Окреслюючи з початком осени програму своїх найближчих праць і завдань, провід УНДО підкреслював у низці своїх і письменних і устних енунціяцій, що найбільш безпосереднім ударним завданням УНДО буде тісне навязання й поглиблення контакту центру із нашими народніми масами. У виконанні цього завдання на перше місце висунулася потреба відбути кампанію політичних нарад центру з нашими провідними елементами в цілому краю. Таким чином на місяць жовтень устійнено низку нарад членів Президії УНДО й У. П. Р. з цією інтелігенцією та політичним активом УНДО на місцях.

Започаткував цю акцію голова пос. В. Мудрий, улаштовуючи першу того роду нараду у Львові (5. серпня). На нараді було приявних к. 30 запрошених членів львівського партійного активу. З черги гол. В. Мудрий відбув таку саму нараду разом з послом В. Болюхом і д-ром Ст. Бараном у Тернополі (3. жовтня); далі 24. Х. в

ВАСИЛЬ ЦАЛИНЮК.

Спогади з учительської семинарії.

Заліщицька учительська семинарія закінчила цього року останній рік свого 38-літнього істнування. В мури цієї семинарії вступив я в 1901. р. Семинарія була тоді ще в початках і працював там ще перший учительський збір з директором Титом Слоневським.

Директор С., хоч старший віком, був проте елегантний і пристійний мужчина. Великі сині очі, буйна, хоча вже посріблена, догори зачесана чуприна, гостра борідка, говіркий. Цікавився він лінгвістикою та любив рими. Входить бувало до кляси та питає ученика з краю: „Як сен учень назива?“ „Онуфри“ — паде відповідь. Онуфри, куфри, пуфри. „Прошен теди... такіх слув венцей нема в єнзику польскім“. „Проше теди“ — це був його улюблений зворот, який вплітав він у кожне речення. Дир. С. не був для учеників злий, одначе не був для українців симпатичний через свої політичні переконання. Був це ще тип зубра, який зовемо „генте Рутенус, націоне Польонус“. Син гр.-кат. священника, мову українську мабуть знав, та ніколи нею не говорив. На кожному кроці підкреслював перед нами вищість польської мови.

Не знаю, чи це мало бути заохотою для нас українців чи докором — але знаю, що наші молоді душі корчилися і дивно ставало, що так непедагогічно поступає, здавалось би, досвідний педаґоґ. Скоро запримітили ми, що на такі дискусії приходить дир. С. тільки на години двох учителів: М. і Г. — мистців у понижуванні українців. Перший з них приходив до кляси все із „Слово-м Польск-им“; з ним маніфестувався і публично. Розкладав його широко і читав, ідучи дорогою. Чуючи поуки дир. С., звернені до українців, зловтішно блискав зпоза окулярів очима, закладав пальці за камізольку і підносився на пальцях — просто ріс. Сам він, хоч був учителем утраквістичної семинарії, не вмів ні слова по українськи.

Та чим частіше ставились до нас як до менше вартної нації, тим більше розбуджували в нас національну свідомість, тим більше загострювали національну окремішність. Вислід був саме протилежний від задуманого. Якби навмисне, щоб затерти цілотижневу політуру, ми в кожну неділю і свято убирались у вишивані сорочки та червоні гарасівки, замісць ланцюжків носили гирдани — і так фотографувалися. Пишучи до себе, уживали ми тутулу „Славний Гайдамака“. Орган Петрицького „Гайдамаки“ розходився серед нас у значнім числі. Споваджували та розпродували ми серед учеників семинарії політичні брошури. Багато шуму наробила в дирекції подія, коли переловили одну пачку книжок з видавництва „Гайдамаків“. Були там деякі прикрі заголовки. Книжки сконфіскували й ученика Булку, на якого адресу книжки надійшли, прогнали з семинарії.

Ми трималися гордо ще й тому, бо нас було завсіди більше, з нас складався хор, ми були солістами та диригентами. Згадатиб такі імена, як: Т. Григорович, Д. Семкович, В. Михайлівський, В. Цалинюк, потім Рівний, Гайворонський та ін. Як диригенти виручували ми вчителя співу в церкві, на Йордані, на похоронах, а самостійно ходили ми з колядою на У. П. Т. Серед українських студентів було багато одиниць, що проявляли в літературний хист (М. Приймак), талант у співі (Григорович) та музиці (Гайворонський).

Ми не то, що не мали спеціяльної опіки, а рідко мали добрих педагогів. Якийсь час учив нас української літератури поляк учитель Г., який цілою душею нас, українців, та нашу мову ненавидів. Довший час учив нас Червінський Корнило (мабуть рідний брат президента апел. суду у Львові). Був це старий кавалер і дивак. Цілу годину бувало перестоїть за таблицею погладжуючи свої грубі вуси, або заїдаючи ласощі, які все зі собою носив. А ми читали уступ за уступом з книжки; розуміється, читав той, хто умів та любив читати. Ті, що читали, мали на свідоцтві ноту з українського дуже добру, а при матурі були з української літератури увільнені. Як людина був учитель Ч. спокійний, врівноважений, але маломовний, замкнений у собі. Ученикам ніколи кривди не зробив. Національне обличчя його було невиразне — просто крився з тим.

Значно відріжнявся від тих двох учитель Банах Павло, що прийшов зі Сокаля. Рослий, пристійний, говіркий і знав добре свій предмет. На жаль, полишив він у нашій памяті прикрий спогад. Семинарія уладжувала Шевченківсько-Міцкевичівські вечерниці. У програму входила деклямація зі співом „Гамалія“. Банах мав виголосити пояснення, очевидно в українській мові. Та зложилося так, що тоді саме зміняли становище директора семинарії. Відходив С., а прийшов д-р Мандибур зі Львова. Приїхав теж візитатор, Барановський. Всі три зявилися на концерті. Б. виступивши на сцену, мабуть за чиєюсь порадою, замісць по українськи, почав пояснення у мові польській. Тяжко це йшло, та влада оцінила його добру волю.

Буває так, що до підтримання духа в утраквістичних чи польських школах починаються

Мостиськах і 26. Х. разом з послом м-ром Ів. Заваликутом у Коломиї.

Посол Володимир Целевич відбув того роду наради: 19. Х. разом з послом Зиновієм Пеленським у Перемишлі, 23. Х. разом з послом д-ром Ст. Біляком у Львові (Нар. Орг. Українців м. Львова), 26. Х. в Яворові, 30. Х. разом зі сенатором д-ром А. Горбачевським і пос. д-ром Ст. Бараном у Чорткові і 17. Х. в Городку.

Посол Володимир Кузьмович відбув того роду наради: 8. Х. в Камінці Струм. (нарада П. Н. К. разом з представниками всіх місцевих українських національних організацій та установ), 14. Х. разом з пос. Гр. Тершаківцем у Самборі, 18. Х. разом з пос. д-ром Ст. Витвицьким у Дрогобичі, 25. Х. разом з пос. Гр. Тершаківцем у Добромилі.

Пос. д-р Степан Баран відбув такі наради: 23. Х. разом з послом д-ром Р. Перфецьким у Сокалі; 24. Х. з пос. д-ром Р. Перфецьким у Раві Руській; 30. Х. разом з членами УПР сен. д-ром А. Горбачевським і пос. Вол. Целевичем у Чорткові, і врешті 31. Х. в Копичинцях та Борщеві.

Пос. д-р Корнило Троян відбув таку нараду разом з пос. В. Болюхом 24. Х. у Збаражі; пос. Дмитро Великанович 4. Х. у Войнилові, 13. Х. в Бурштині; пос. д-р Р. Перфецький у сполуці зі зїздом П.Н.К. 18. Х. в Рівному; пос. м-р Іван Заваликут 27. Х. в Городенці; пос. Гринь Тершаковець у сполуці з нарадою П.Н.К. 7. Х. в Старім Самборі і 8. Х. також у сполуці з нарадою П.Н.К. в Турці н/С.

З інших того роду імпрез слід згадати: масове повітове віче в Самборі, що його відбув 15. Х. посол Гр. Тершаковець в аграрній справі і протикомуністичне віче пос. Дм. Великановича в Рогатині (12. Х.).

На окрему увагу заслуговують: сходини міщанства м. Тернополя на нараду в неділю 25. Х. в справі заснування Народньої Організації Українців міста Тернополя. Справу організації українських міських елементів реферував на цій нараді пос. д-р Степан Біляк і посли: д-р Корнило Троян та Василь Болюх. У неділю 18. Х. відбулася заініцюована пос. Ів. Заваликутом подібна нарада українського міщанства в Коломиї; реферував запрошений в тій цілі зі Львова п. Агатон Добрянський.

НА РОБІТНИЧІМ ВІДТИНКУ.

Окремий відтинок організаційної праці УНДО — це робітнича справа. Питання професійної і політичної організації українських робітників у рямцях національної організованости старе — але й по старому важке. В останніх часах помітна сильна активізація та безпосереднє встрявання УНДО в цю ділянку. А саме: 8. Х. інтервеніював у компетентних льокальних чинників пос. д-р Корнило Троян у справі страйку українців, лісових робітників, занятих у підприємстві бр. Ґреллів у Сколім. При цій нагоді виявилась позитивна можливість охопити місцеві українські робітничі маси в рямці суто національної української робітничої професійної організації. Майже в тотожній справі інтервеніював пос. Дмитро Великанович 18. Х. в Перегінську. В обидвох цих місцевостях заповіджено та приготовано створення українських національних робітничих організацій. Як виходить з організаційних звітів посла Гр. Тершаківця, в трохи іншій площині заіснувала подібна ситуація і в Добромилі, в тартаках Лібшета, де працює понад 350 робітників-українців. Більш як колинебудь є актуальне питання організації українського робітництва на терені самого Львова. У звязку з висуненими останніми проблемами [...] робітничими проблемами Секретаріят [...] Д.О. виробляє плян акції в справі [...] низки статутових українських робітни[...] ристів і профсоюзів на національній осно[...]

Розуміється, можна би назвати ще цілу низку інших організаційних імпрез, акцій та [...] стей громадянського характеру, у яких [...] УНДО найживішу участь, чи то безпосередньо через свої установчі органи, чи посередньо через участь членів Ц. К., Екзекутиви УНДО чи членів УПР, — скажім — на кооперативнім, просвітнім, рідношкільнім і т. п. відтинках національного життя. Вичисловання всього того — річ ясна — завелоб нас за далеко. [...] тут радше про звіт зі суто політичних [...] партії. Як на один місяць — їх немало. На місяці листопад і грудень заповіджено та приготовано передовсім масову земельну акцію. Вона заабсорбує сили УНДО в цих місяцях у значно більшій мірі, як це було в жовтні.

—o—

Поборюйте неграмотність!

Заклик до Кружків Рідної Школи.

Чи то державна, чи наша громадянська статистика виказує жахливий стан неграмотности серед українського народу на його західних землях. Недостача школи в даній місцевости взагалі, зокрема — недостача своєї **рідної** школи, а то й недоцінювання ваги грамотности були причиною, що українська молодь підростала до років, що їй надають права громадянина, тимчасом вона не мала навіть тих найменших основ, що їх вимагає рівень культурної людини. Можна ці причини зрозуміти. Можна зрозуміти й те, що українська дитина, виховувана у несвоїй мові, чи на книжці з чужим для неї змістом, не набрала замилування читати книжку, а не маючи вправи — швидко стає знов неграмотієм. Але в інтересі власного добра таких одиниць, в інтересі доброго імени народу не можна такого стану терпіти.

Кожний, що має з неграмотною людиною до діла, що має з нею якийнебудь звязок, повинен уважати собі за громадський обовязок спонукати неграмотія до науки письма, а то й занятися самим навчанням.

Очевидно, що ще легше поборювати неграмотність організовано. От саме тепер пригідна пора. Вже покінчилися господарські роботи й тепер особливо на селі нема що робити з часом. З другого боку — наші кружки РШ, що покінчили вже свій клопіт удержання дитячого садка в літі, роздумують, що їм робити, чим виповнити рік праці.

Пригадуємо, що попри організацію дитячих бібліотек, попри ширення свідомости викладами й імпрезами, поборювання неграмотности кладе кружкам РШ. за обовязок статут Рідної Школи (§ 5. точка в). Рідна Школа поклала поборювання неграмотности в календар праці кружків РШ. Хочемо, щоб кожна українська одиниця могла користати з культури й поступу, а то причинятися до їх розбудови. Але цього не можуть робити неграмотії.

Нехай-же, хто тільки має якнебудь змогу, рятує українських духових сліпців, нехай старається нищити неграмотність, що осоромлює нашу націю в очах світа!

Як повести потрібні курси, про це найдуть кружки РШ. докладні відомости у книжці „Рідна Школа в ідеї і життї" на стор. 121—125. Там є теж і правні і практичні поучення й завваги.

ГОЛОВНА УПРАВА РІДНОЇ ШКОЛИ:
Микола Заячківський, голова. Д-р Степан Ганицький, секретар.

чимало катехити. За мене було їх двох: о. Софрон Глібовицький та о. Іван Туркевич. О. Г. щирий, все усміхнений, любив жартувати. Дехто з учеників уважав його симпатиком москвофілів і тому не зовсім звірювалися йому. Чи підозріння учеників були оправдані, я не знаю, бо рух москвофільський не проявлявся тоді ані в семинарії ані поза нею. О. Т., як добрий музика та енергійний диригент, мав значну музичну бібліотеку, з якої ми багато користали: переглядали, переписували, а то й вивчувалися (головно твори Лисенка).

Ми мали свій хор, у хорі добрі голоси. Згадатиб тов. Солонинку, який з легкістю брав контра „а"; були гарні баритони, як Васильців, Петришин, Клапоущак та інші.

У Заліщиках відкрив тоді адвокатську канцелярію д-р В. Охримович. Під його проводом ожили товариства. Рухлива була „Бесіда", яка влаштовувала відчити та концерти. В хорі „Бесіди" під управою о. Туркевича брали участь визначні співаки, як о. Курпяк (доїзджав з Тлустого), В. Бараник, Слезюк та було їх за мало і тоді вдалося „Бесіді" дістати в семинарії дозвіл на участь учеників у виступах хору. І от тоді запізналися ми з перлинами музичної літератури („Гус", фінал із „Запорожця" і подібні). Вибір творів і виконання було богато краще, як у семинарії. В семинарії виступали ми на прилюдних концертах з такими піснями, що інколи і соромно було. Через вибір українських пісень на концерт у честь Шевченка дійшло раз до німого страйку.

(Докінчення буде.)

Накликують до створення народнього фронту.

В четвер 5. ц. м. в год. 6.15 вечором виголосив професор львівської політехніки д-р Д. Шимкевич на сходинах у справі протижидівських заворушень реферат у салі Польського Лікарського Т-ва при вул. Ліндого. Референт спинився над небезпекою, яку скривають у собі протижидівські заворушення для публичного життя польського народу і держави та зголосив відповідну резолюцію. В довшій дискусії м. ін. говорив теж один молодий робітник „в імени української поступової молоді". Осудивши протижидівські заворушення він гостро виступив проти українських фашистів, буржуазії, Митроп. Шептицького і т. д. і накликував українських соціял-демократів, радикалів, поступову молодь з „Каменярів" і членів „Просвіти", щоб створили спільний народній фронт проти українських фашистів, які в останньому часі виявили, мовляв, велику рухливість, цікавлячись життєвими справами українських робітників і селян.

Ось чого найбільше бояться комуністи і слуги червоної Москви! По своїй заяві згаданий український робітник присівся до К. Пелехатого і д-ра М. Заяця, колишніх провідників партії „Сель-Роб", які були теж присутні на цих сходинах.

Сходини у справі протижидівських заворушень організувала львівська філія Ліги Оборони Прав Людини і Громадянина, яка дуже вразлива на кривди вибраного народу, але ні пальцем не кивнула, як большевики пляновим голодом винищили міліони українців на Сов. Україні, а тепер винищують навіть самих українських комуністів.

СТРАЙК МОРЯКІВ ЗАГРОЖУЄ ПРОХАРЧУВАННЮ.

НЮ ЙОРК, 6. 11. ПАТ. Страйк портових робітників та моряків поширюється. У Сан Франціско страйкарі згодилися виладувати овочі і ярини. У Ґельвестн дійшло до заворушень; арештовано 38 страйкарів. У Бостоні один з провідників страйкарів попав до вязниці за... [...]

Влада Гавайських островів повідомляє, що колиб страйк затягнувся, островам грозить недостача харчів.

Листопадові Роковини.

ВЕЧІР СТРІЛЕЦЬКОЇ ПІСНІ У КОПИЧИНЦЯХ.

Листопадові роковини святкувало громадянство Копичинець дуже торжественно. І так у суботу 31. м. м. у великій салі Народнього Дому відбувся „Вечір стрілецької пісні", що притягнув багато осіб, головно молоді. По відспіванні пісні „Ой у лузі" виголосив гарну промову дир. В. Пенцак. На дальшу програму склалися: хорові виступи „Копичинецького Бояна" під проводом пні Біланової, виступ оркестри під проводом п. Заврича і деклямації п. М. Сафіянівної. Вечір закінчився відспіванням нац. гимну.

В неділю 1. ц. м. о. кан. Шанковський відправив в асисті о. Чорняка та о. Рижевського торжественну Службу Божу в намірении українського народу. Відповідну до хвилини проповідь виголосив о. Рижевський. З черги при могилі по середині церкви відправлено панахиду, підчас якої приграваля оркестра „Бояна".

Пополудні громадянство зійшлося на цвинтарі біля стрілецької могили де відспівано кілька стрілецьких пісень.

Листопадові роковини відсвятковано також по багатьох селах.

ЛИСТОПАДОВІ СВЯТА В ДРОГОБИЧЧИНІ.

В „Ділі" з 4. XI. ц. р. був поміщений короткий допис про Листопадове Свято в Дрогобичі, але він не дав повного образу, тому його доповнюємо. Бо було це свято підготоване і відсвятковане з великим пієтизмом. Підготову свята перебрав на себе парохіяльний уряд оо. Василіян під проводом о. ігум. С. Баранника, дальше Філія УКТОДІ, яка видала великі клепсидри з повідомленням про панахиду в дні 31. X. На признання заслуговує уведена о. ігум. Баранником новина, а саме, що для представників усіх установ призначено окремі місця в церкві, що впливає дуже виховно на громадянство, бо воно бачить свій провід. У часі панахиди при участи 10 священиків дня 31. X. всі представники установ явилися під проводом б. члена Уряду ЗУНР. і теперішнього політ. провідника д-ра Степана Витвицького. В часі панахиди зібрано на інвалідів 54.75 зол.

По панахиді відбулась академія при участи понад 300 людей. Академію відкрив д-р Ст. Витвицький довшою святочною промовою, звертаючи увагу головно на ясні й виховні моменти нашого Зриву. Дальше поділився своїми споминами адв. д-р І. Блажкевич і хор „Дрогобицького Бояна" відспівав кілька пісень. Зібрано добровільними жертвами на інвалідів 38.45 зол.

В неділю 1. XI. по торжественім богослуженні відбулась академія для ремісників у Т-ві „Зоря", де святочну промову виголосив д-р І. Блажкевич. Вечором відбулися святочні сходини членів „Сокола" з двома рефератами: мгра В. Черевка і Т. Лялюка, після чого відспівано низку стрілецьких пісень. Подібні сходини були і в читальні „Просвіти" на Горішній Брамі, з рефератом Ант. Максимовича і стрілецькими піснями.

В цілім дрогобицькім повіті в дні 1. XI. відбулися святочні сходини членів установ майже по всіх селах, зате не відбулася в повіті ніодна вистава чи гулька! Це з признанням для громадян Дрогобиччини треба на цьому місці ствердити.

СВЯТКУЙТЕ У ЛИТОПАДІ СВЯТО УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТИ!
Дохід зі Свята та інших імпрез жертвуйте на інвалідів.

У СТАНИСЛАВОВІ.

У звідомленні з 1. листопадового свята в Станиславові зайшла остільки помилка, що назвище голови товариства українських сторожів Кляновського перекручено на: Снігурович. Зазначуємо, що замітку про листопадове свято й інавгурацію т-ва українських сторожів дістали ми від принагідного дописувача, а не від нашого кореспондента.

СВЯТО 1. ЛИСТОПАДА В РАДЕХОВІ.

І в цьому році відсвятковано в Радехові день 1. листопада дуже торжественно. В год. 10.30 відправив місцевий парох о. М. Зінкевич торжественну Службу Божу, а попол. панахиду за тих, що впали за волю України. Молодь висипала серед церкви могилу, на могилі поставила хрест з терновим вінцем та украсила квітами; церква освітлена електричним світлом і переповнена вірними, бо в богослуженні взяло участь все громадянство і вся місцева інтелігенція. Проповідь виголосив о. парох. Свято закінчено гимном-молитвою: „Боже великий єдиний". Співав хор під дир. ем. директора школи п. Волод. Пиговича.

Подяка.

Отсею дорогою складаємо щиру подяку Вп. Д-р М. Старуховi за вилічення нашої мами з втяжкої тяжкої недуги. За труд, щиру опіку і уважливість в часі лічення хай Всевишній нагородить сторицею.

С. Т. Миссаки.

Перемишль-Пикуличи. 3026

---

§19.

До Хвальної Редакції ґазети „Діло" у Львові.

В звязи з напечатаною в ґазеті „Діло" 31. X. 1936 р. ч. 246 (14.495) статтею п. з. „Хуліганські оборонці загарбаного і розтраченого Народного Дому" — прошу на основі § 19 пресового закону помістити в найближчім числі ґазети „Діло" отсе спростовання:

1) Неправда, що „питомці бурси Народного Дому у Львові напів голодують", зате правда, що вони щоденно дістають такий обильний харч, що не можуть „напів голодувати".

2) Неправда, що в Бурсі Народного Дому „гроші їдяе пачка дармоїдів", але правда, що в бурсі нема ніяких „дармоїдів", а персонал бурси тільки за свою працю дістає відповідне винагородження.

3) Неправда, що „засідаючи у тимчасовій управі „Народного Дому" я покровительствував нападови на членів тимчасової управи", але правда, що я нічого не знав про мірену демонстрацію руских студентів і був нею заскочений у такій мірі, як всі інші члени тимчасової управи.

4) Неправда, що я „покровительствував появі летючки" в справі Народного Дому, але правда, що я не мав ніякого відношення до її появи, а предложений до підпису Обществу ім. М. Качковского „Ліст отвэрти в справе Дому Народнего ве Львове" підписали містопредсідатель і секретар Общества ім. М. Качковского.

5) Неправда, що в справі Народного Дому у мене настало „роздвоєння особовости", але правда, що від самого початку діяльности тимчасової управи у мене був ясно скристалізований погляд на сю справу, як свідчить про се зложена на першім офіціяльнім засіданню тимчасової управи й запротоколована моя декларація слідуючого змісту: „Письмом з дня 24. серпня 1936. року Львівський Уряд іменував мене членом Тимчасового Виділу, як прибічного органу Адміністратора Руского Народного Інститута „Народний Дом" во Львові. Предложене мені становище я принияв тому, що в дотичним письмі ясно означено круг діятельности Тимчасового Виділу і его головну задачу переведення санації фінансів Народного Дому. В глубокім пересвідченню, що Тимчасовий Виділ, як сама его назва вказує, носить лиш провізоричний ха-

---

МАРЕ СТАЛЬ.

ШКІЛЬНА ТОВАРИШКА.

На сцену ввійшли дві танцюристки. Обі у чорних оксамитних суконях, що панцирем охопили стрункі тіла, з відкритими руками, рівномірними жестами вибивали такт і тримали у пальцях таку саму багряну рожу.

Вони були такі гарні та оригінальні, що публика зустріла їх оплесками вже при першій їх появі. У широких еспанських капелюхах завели танок — увесь оснований на контрастах. За кожним разом, коли відхиляли голови замітне було те, що одна була ясна білявка, друга чорнявка як гебан. Навіть усміх мали такий самий, достроєний до танкової мельодії, — тільки чорнявка всміхалась може трошечки більше мелянхолійно. Це й підходило краще до її голосу — нижчого, альтового. Співали просто, природно.

Обі вони старались, щоб усе вийшло якнайкраще. Кабаретова невибаглива публика була би приняла й менше дбайливий виступ з таким самим вдоволенням.

У першому ряді під самою сценкою сиділа молода пара — наречених. Молодець майже не дивився на сцену. Тільки машинально раз відвернув голову і його погляд зупинився на танцюристках. Тоді схилився, якби не добачував і зробив такий рух, якби хотів бачити все якнайвиразніше. Його наречена зморщила брови, явно невдоволена.

Коли молодець приняв свою звичайну позу, сказав до сусідки:

— Люїзо! я таки не помилився. Ця брюнетка — одна з моїх шкільних товаришок.

Люїза взяла льорнетку і почала придивлятись танцюристці. За кожним разом, коли зпоза вирізу сукні вихилялась гола нога танцюристки, Люїза відхиляла нервово голову. Відложила льорнетку на бік і сказала:

— Ти маєш дивні знайомости.

Сказала це не весело, ані жартом, але гнівно.

Арнд глянув на неї здивований. Він хотів зловити погляд її очей, але вона вже знову оглядала допитливо танцюристки. І тоді йому не подобався профіль її обличчя, зіпсований горішньою губою та занадто гострим носом, що щораз більше загострювався від хвилювання.

Арнд сказав:

— Вибач, Люїзо, але ця дівчина з дуже доброго дому. Її батько є професором у Вірцбурґу. Вона була приятелькою моєї сестри.

— А тепер скотилася...

— Чому? — спитав він нервово — чи тому, що танцює. Вона ще в ґімназії мріяла про те, що стане колись великою танцюристкою. І вибрала собі бажану карієру.

— Нема що казати, карієра... — відповіла злобно Люїза.

Арнд рушився на своєму місці:

— Я хотів би з нею привітатися.

Чорнява танцюристка звернула увагу на його рух. Було замітне, що пізнала його і щось при цьому подумала. Її білява товаришка глипнула на неї і за одну мить все вернуло до звичайного ритму.

За хвилину впала завіса і заграла оркестра. Гості на салі почали танцювати. Люїза встала:

— Коли ти підеш до неї, тоді я відходжу сама до дому — заявила.

Арнд подивився на неї здивовано:

— Алеж Люїзо! Що ти маєш на думці? Ми-ж підемо до неї разом. Я навіть прошу тебе піти зі мною.

— Навіть і не думаю робити двозначні знайомости.

Арндові небагато бракувало, щоб він не погнівався, але заволодів собою і всміхнувся:

— Я не можу брати поважно твоїх слів. Я вважаю тебе за модерну жінку, а ти наводиш такі середневічні аргументи.

— Чи я модерна чи ні, то це не змінює справи, що я не можу знайомитись із дамами сумнівного суспільного становища.

— Подумай лишень, Люїзо, що ця дівчина належить до якнайчеснішої родини і бувала завсіди в нас. Ми знаємо дуже добре її моральну вартість.

Саме в тому часі у ґардеробі стояла чорнява танцюристка і нервово мняла в пальцях рожу. Її товаришка вже давно переодягалась в інший костюм.

— Ево! — крикнула вона — що ти собі думаєш? Переодягайся!

— Не маю охоти виступати.

— Що на тебе напало? Яка причина?

— На салі є хтось, хто мене добре знає — сказала Ева.

— Ну і що? — спитала Марія, накладаючи пудер на лицівки.

— Це така страшна думка, що я не могла дальше зайти у своїй праці, як до такого кабарету.

рактер, а установлене его як провізоричного органу не буде мати н'якого впливу на вирішенне самої справи Народного Дому, я готов працювати в характері члена Тимчасового Виділу в означенім напрямі переведення санації фінансів сеї рускої інституції. Рівночасно, як свідомий член галицко-рускої общественности, уважаю за свій горожаньский обовязок заявити, що моя участь у Тимчасовім Виділі не може означати ні моеі личноі згоди ні згоди галицко-рускої общественности на таке остаточне вирішенне судьби Руского Народного Дому, яке нарушало би права членів Руского Народного Дому, або противилось би его історії, волі его многочисленних руских жертводателей і вимогам закона".

6) Неправда, що я „воспитував і далі ще воспитую юношів на пізнійших громил", але правда, що я воспитував і воспитую повірену мені молодіж згідно з рускою традицією, в почуттю горожаньских обовязків супроти державы і на засадах христіяньскої етики"

Львів. 2. XI. 1936 р.

Д-р Адріян Копистянскій.

За незалежність суддів та боротьбу з хабарництвом.

В четвер 5. ц. м. почався у Катовицях III. зїзд польських правників, на який приїхало коло 1.000 правників.

По богослуженні в катедрі, учасники зїзду склали вінець на могилі невідомого шлеського повстанця. На зїзд прибув теж міністр справедливости Грабовський і президент Найвищого Суду Супінський та Найвищого Адміністраційного Трибуналу Гелчинський.

На зїзді виголосив довшу промову мін. Грабовський, в якій торкнувся революційних доктрин у СССР і Німеччині та порушив болячки польського судівництва. Такими болячками є: повільне поладнування справ та ліберальне становище судді до засуджених, яким дають відпочинкові відпустки, звільняють їх перед речинцем з вязниці і т. д.

Міністр заявився за незалежністю суддів, бо лише вона гарантує безсторонній вимір справедливости. Торкнувся теж справи безробіття правничої молоді підкреслюючи, що вже тепер є у Польщі коло 2.000 аплікантів і 700 асесорів, з яких лише 70 призначують річно суддями. Міністр радить кинутися правникам до інших ділянок, як до промислу, торговлі і т. д. Вкінці міністр справедливости заявив, що **буде рішуче поборювати хабарництво, крадіж публичного гроша і саботаж у всякій формі.**

Промова мін. Ідена.

ЛЬОНДОН, 6. 11. ПАТ. Вчора виголосив мін. Іден в палаті громад велику промову, на яку публична опінія нетерпеливо чекала, сподіючися найти у ній відповідь на недільну промову Мусолінія.

ЛІГА НАЦІЙ І ЛЬОКАРНО.

Британський уряд — заявив Іден — є дальше вірний Лізі Націй. Це ще не значить, щоб В. Британія боронила теперішний устрій Ліги. Британський уряд пропонує реформу Ліги у такий спосіб, щоб Ліга була здібна в разі потреби до негайної акції і не була спаралізована засадою однодушности та щоб не служила лише до утримання статус кво.

Щодо приготувань до льокарненської конференції 5 держав, Іден вислав цими днями нову ноту в цій справі до 4-ох держав і вірить, що до такої конференції дійде, не зважаючи на теперішню ріжницю поглядів.

ФРАНЦІЯ І БЕЛЬГІЯ.

Французько-британська співпраця є нині така тісна і сердечна, що ніколи франко-британські взаємини не були ліпші. Взаємини з Бельгією є теж якнайкращі. Англія дістала від бельгійського уряду запевнення, що Бельгія буде вірна своїм дотеперішнім зобовязанням.

НІМЕЧЧИНА.

З Німеччиною хоче В. Британія утримати приязні взаємини, але це можливе лише під двома умовинами: 1) що ця приязнь не буде виключна, 2) що вона не може бути звернена проти когонебудь іншого. Критикуючи недавні виступи Гебельса і Герінга, мін. Іден заявив, що В. Британія не дозволить на те, щоб її робити відповідальною за господарські труднощі Німеччини. Німецькі твердження в тому напрямі зовсім необосновані.

ІТАЛІЯ І СЕРЕДЗЕМНЕ МОРЕ.

Внаслідок італійсько-абісинської війни, британсько-італійські взаємини уложились некорисно і дальше нелегко їх наладнати, бо оба уряди мають інші поняття про нормування міжнародніх справ. Свобода входу на Середземне Море, перехід через нього і вихід з нього є не тільки справою вигоди і скорочення шляху для В. Британії, як це твердить Мусоліні. Середземне Море є головною комунікаційною артерією британської імперії і є для неї найбільш життевою її ос... ною справою. В. Британія зовсім не хоче ... жувати Італії або атакувати її на Середзем... Морі; вона хоче лише вдержати на Середземн... Морі статус кво без спорів, та із взаємною ... ристю.

Міжнародня ситуація є досить поважна ... Іден не вірить в те, щоб катастрофа була ... нуча. Мир і майбутнє Европи залежатимуть у ... ликій мірі від ролі В. Британії; а щоб її ... якслід виконати, мусить Велика Британія бути ... озброєна — казав Іден. Деякі держави обмеж... ють навіть рівень життя своїх громадян ... но задля зброєнь. Зброєння В. Британії ... ні, щоб скріпити позицію В. Британії в обороні ... мира. Шлях до мира — на думку Ідена — ... через скріплення Ліги Націй, через европейськ... порозуміння і через озброєння В. Британії.

—o—

Політична амнестія в Бельгії

БРЮССЕЛЬ, 6. 11. ПАТ. У найблизчих ... парлямент розгляне проект амнестії для ... джених за провини підчас світової війни. ... ґут головно про т. зв. флямандських активістів.

БРЮССЕЛЬ, 6. 11. ПАТ. Як твердить ... „Церніер Ер", урядовий проект передбачує амне... стію навіть для засуджених на смерть за ... ки з ворогом. М. ін. з амнестії скористає і Бор... якого засудили були на смерть (опісля помилу... вали) за те, що під впливом німецької окупа... ційної влади намагався відірвати Фляндрію від Бельгії.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

З Ватикану заперечують поголоски, ... би стан здоровля папи погіршав.

Німецький міністр освіти Руст заіменував д-ра Шекля провідником німецького студ... ства.

Альбанський парлямент відкинув урядовий проект примусової праці при будові шляхів. Пре... мієр видвигнув питання довіря.

Перед німецькою амбасадою в Льондоні ма... ніфестувала вчора група людей з крайної лівиці.

500 перувіянських вояків увійшло на територію Еквадору.

У французькій фабриці самоходів „Лянг... Левассор" застрайкувало 3.000 робітників, про... тестують проти того, що 700 їхніх товаришів ... гратило працю.

В Еспанії відбудуться вибори до парляменту 12. 13. і 14. грудня.

Польсько-німецькі переговори у справі продовження на 1937. рік господарського договору з 4. листопада 1935. почнуться 12. ц. м. у Берліні.

Іракський шеф ґенер. штабу Таґа-Паша, ... перебуває в Анкарі, вибирається до Льондону, бо після перевороту боїться вертатись до Багдаду.

НОВИНКИ.

— **Хор ревелерсів „Евгена"** виступить з новим репертуаром перший раз у цьому сезоні в салі **„Народнього Дому" в суботу** дня 7. листопада ц. р. підчас **равту на „Рідну Школу".** 2373

— **Стан здоровля Митроп. Шептицького** по**кращав.** З достовірних джерел довідуємося, що стан здоровля Митроп. Шептицького значно покращав так, що Митрополит відправляє тепер щоденно Службу Божу. Одначе на заборону лікаря не приймає покищо нікого на авдієнції.

— **Мистці — Митрополитові Андреєві.** VII. Мистецька Вистава АНУМ відчиняється у неділю 8. XI. в год. 12. вполудне в салях Музею Н.Т.Ш. Виставлених буде 200 праць українських мистців. Вступ 1 зол., студенти 50 сот., групи ... сот. від особи. Вийшов ілюстрований каталог з 20 репродукціями й окладинкою роботи В. Баляса.

— **Виставу різьби, олійних образів і графіки** М. Ґроса, Г. Зельцера і Л. Тировича у Промисловому Музеї продовжили до 12. ц. м. Виставка отворена щоденно від год. 10—15-ої. Вступ ... сот., для молоді 25 сот.

— **„Наталка Полтавка" в Золочеві і Тернополі.** Після великого успіху „Наталки" у Львові, ... саля Великого Театру була на обох виставах (вечірній і пополудневій для шкільної молоді) ... продана до останнього місця, ця вистава йде в незміненому складі артистів в Золочеві в суботу 7-го (саля „Сокола") і в Тернополі 8-го (саля „Міщ. Братства").

— **За вбивство брата.** В селі Лопушні бібр... кого повіту Парашка Макушак поділила ...

ДАЙТЕ ДОКАЗ, ЩО ПАМЯТАЄТЕ ПРО ІНВАЛІДІВ У.Г.А.!

Марія тільки знизала з погордою плечима.

— Хіба, що ти його любиш. ...Але танго скоро кінчиться. Ти із своїм настроем попсуєш наш виступ. Маєш час про це все думати пізніше. Як приятелька не можеш мене залишити саму.

Ева відповіла: — Твоя правда — і за кілька секунд мала вже на собі штани до нового виступу.

Марія підбадьорувала її:

— Чого ти властиво хочеш? Ми — гарні, молоді, маємо оплески, загально подобаємось!

— Ти не можеш цього зрозуміти! — відповіла Ева шерстко.

Але Марія вже перед ґардеробою. За хвилину публика оплескувала ту саму пару — Евеліну й Маріон.

Арнд з Люїзою сиділи мовчки. Арнд дивився на сценку, Люїза старалась не дивитися туди, відчуваючи, як за кожним пересувним рухом танцюристок, на ній зупинялось неприхильне око одної чорної танцюристки.

А Арнд насолоджувався саме її рухами. Він бачив у своїй уяві маленьку Еву разом із своєю сестрою, у домі своїх батьків. Образ маленької дівчинки закривав якийсь імлистий серпанок і вона ввижалась йому вже тоді еспанською танцюристкою. Сам до себе всміхнувся:

Люїза помітила цю усмішку і закусила уста. Арнд не знав про це нічого. Він мав дивне почування. Ева вигинула перед його уявою як та вибрана дівчина, якої він шукав від дитячих літ і десь її затратив.

Обі танцюристки трималися за руки. Маріон стискала Евеліну щораз сильніше, допомагаючи собі легко нігтями. Ева розуміла, що приятелька пригадує їй необхідну умову: володіти собою. Але Ева думала своє:

— Він уже оженився... він щасливий, а я тут...

Арнд мовчав. Мовчала й Люїза. Так поглиблювалася між ними прірва з кожною хвилиною. Він не зробив ніодного руху, щоб цей ворожий настрій розсіяти. Люїза сиділа надута, горда на своє походження і на майно свого батька. Він сам собі дивувався, що досі не помітив цієї її зарозумілости та вузькоглядности.

Для Еви танок тягнувся безконечно. Вона відчувала, що не дотримує кроку приятельці і що в її ухах починає шуміти. Нараз стратила вона рівновагу, поховзнулась і впала. Якстій схопилась на рівні ноги, але в тій самій хвилині з криком знову впала на коліна. Виходило — вивихнула собі ногу. Орхестра замовкла.

Арнд вибіг на сцену, схопив танцюристку і виніс її за куліси. Публика зустріла його вчинок оплесками, немов добре закінчення програмової точки. Маріон кланялась і дякувала за свою товаришку.

Програма вечора в кабареті йшла далі без змін. Арнд сидів у гардеробі поруч Еви. На мить пригадав собі, що мав свій столик на салі і що не прийшов на цей вечір сам. Але навіть не завдав собі труду вернутись на салю. Він знав, що при його столику не було віддавна вже нікого.

Перекл. а. б.

В листопаді — місяці українських інвалідів зберіть жертви від знайомих та вишліть на адресу: УКТОДІ, Львів, Потоцького ч. 48.

...ти ввесь маєток і свому найстаршому синові Іванові записала ціле обійстя та 3 морги грунту. Одначе згода тривала дуже коротко, бо як Іван Макушак оженився і прийшла до хати невістка, почалася ворожнеча між матірю і сином та його жінкою. Почалися сварки й бійки і мати підбурювала двох молодших братів, Михайла і Дмитра, щоб били старшого брата Івана та не допускали до вживання грунту. Дня 14. 7. ц. р. у часі, як Іван Макушак чистив лен у стодолі, впала туди мати Парашка і брати Михайло та Дмитро і почалася бійка, в часі якої Іван Макушак так тяжко ранив косою в праве рамя свого брата Дмитра, що він 4 дні пізніше помер у шпиталі у Львові. За це відповідав тепер Іван перед окружним карним трибуналом у Львові. Трибунал прийняв оборону обвинуваченого, що він не хотів убити, тільки боронився і засудив його за проступок зі ст. 20. § 2 з пристосуванням конечної оборони зі ст. 21. к. з. на 1 рік вязниці та зачислив йому ввесь слідчий арешт.

— **Цехи ремісників і збірні умови.** Міністерство суспільної опіки в порозумінні з міністерством промислу і торговлі устійнило, що цехи ремісників, як організації самостійних ремісників підпадають під поняття організації працедавців і мають право підписувати збірні умови.

— **Поспіх з податковими рекурсами.** Міністерство скарбу веде тепер акцію, щоб скарбові палати з поспіхом вирішували відклики податників. Всі скарбові палати дістали доручення, щоби найдальше до кінця січня 1937. р. зладили список залеглих невирішених відкликів. У звіті референти мусять подати причини, чому не поладнано залеглих відкликів.

— **Вильосовані бони інвестиційного фонду.** 5. листопада 1936 р. вильосовано до умореня бони інвестиційного фонду, означені чч. 13268 15930 17168 24549 27232 29969 і 38036.

— **Зловживання управительки пошти.** Перед апеляційним трибуналом у Львові відбулася у пятницю 6. ц. м. розправа проти 29-літньої С. Вакерманівної, управительки поштової агенції у Бродках, яка присвоїла собі 3.892 зол. і 83 сот. Суд засудив її на кару півтора року безоглядної вязниці.

— **Белз централею пачкарів сахариною.** Прикордонна сторожа викрила велику аферу перепачковування сахарини. Слідство виявило, що з Кракова висилали пачки зі сахариною до Варшави, Сокаля і Белза. Централя пачкарів була в Белзі, звідкіля Хаїм Міншток з помічником А. Бергштайном розсилали пачки зі сахариною по цілій Польщі. Провідником пачкарів був О. Гальпері, який мешкав постійно у Кракові, звідкіля виїздив до своїх спільників. Поліція арештувала ще 5-ох пачкарів у Кракові і Варшаві.

— **Львівська хроніка.** Онойді намагалася вискочити з вікна на III. поверсі львівського магістрату п. Ф. П. на вістку, що полагодження справи за якою побивалася вона від довшого часу, припинили на два роки. Вона хотіла з заощаджених грошей вибудувати на купленій парцелі дім, але пляни магістрату передбачують у цім місці нову вулицю. Цікаве, що згаданої парцелі, якою мають повести вулицю, не хотів магістрат відкупити. — На Краківській площі потрутив і поранив Марка Геперта з Богданівки трамваєвий віз. — Поліція арештувала Дороша Михайла, в якого найшли річи украдені в Абе Шефера з Бібрки. — Із хати Регіни Блятової при вул. Підвалля ч. 3. вкрадено готівкою 100 зол. і срібну столову заставу вартости 180 зол. Поліція арештувала наймичку Блятової, Йосифу Кішку, в якої відобрала частину вкрадених річей.

— **Краєва хроніка.** В Долині застрілився урядовець староства Ф. Чарковський. Причина самогубства невідома. — В Городенці 22-літня І. Ходалька напилася оцтової есенції змішаної з йодиною. Причиною нещаслива любов. — У Дашаві пов. Стрий злодії вкрали з пасіки Марії Проців 58 рямок з медом. Поліція шукає за злодіями. — В Калуші поліція арештувала М. Караїма і Едварда Клекавку за обманство, які видурювали від воєнних інвалідів гроші нібито на „народову" позичку під загрозою ренти. — В селі Пороги троє дітей, а саме Михайло, Микола і Палашка Дроздюк забрали в одного господаря ручну гранату і кинули її до вогню на поли. Наслідки вибуху гранати були страшні: всі троє дітей відвезли у грізному стані до шпиталю в Надвірній. — У Яворові кинулася до ставу й потонула умово хора Тема Кампф.

— **Подвійне вбивство.** В пятницю 6. ц. м. стануло перед судом присяглих у Львові трьох парубків, а саме Теодор Олійник, Олекса Когут і Михайло Троць зі села Кулява пов. Мости Великі, яких прокуратор притягнув до відповідальности за вбивство Теодора Олійника і Миколи Сабана дня 18. червня ц. р. недалеко кооперативи.

— **Жахлива залізнича катастрофа під Варшавою.** Під Варшавою скоїлась рано 9. ц. м. на перехрестю підміських залізничих ліній із лінією Варшава—Радом жахлива катастрофа, а саме один електричний підміський поїзд наїхав на другий, що чекав на переїзд поїзду до Радома. Наслідки зудару були страшні. З-під поломаних вагонів, що ними їхала переважно шкільна молодь, видобуло ратункове поготівля 20 осіб важко ранених і 4 трупи. В шпиталі померла ще одна особа. Покищо невідомо, яка була причина цієї жахливої катастрофи.

Зі судової салі.

ДИТЯЧІ УКРАЇНСЬКІ ШАПКИ І СТШЕЛЬЦИ.

В селі Будилові в Козівщині малі хлопці носять шапки т. зв. мазепинки. Це не сподобалося тамошнім стшельцам і вони почали зривати дітям шапки з голови. Так сталося і дня 19. квітня ц. р. в Провідну неділю, коли маса людей ішла або верталась із цвинтаря. Гостинцем ішов м. ін. ученик II. кл. Михась Манащук, що стрінувся з кількома стшельцями з Адамом Ґлуфкою на чолі. Ґлуфка зірвав хлопчині шапку і не хотів віддати. Хлопець побіг з плачем, а стрінувши по дорозі свого сусіда Івана Горбачевського, просив його, щоб він поміг йому відібрати шапку. З цієї причини повстала бійка, в якій легко потурбовано Адама Ґлуфку. Місцева поліція зробила донесення до прокуратури в Бережанах і подала, що це сталося з причини „розполітикованих русинів" та що вони побили поляка Адама Ґлуфку. Дня 22. серпня ц. р. відбулася перед окружним судом у Бережанах розправа проти **Івана Горбачевського і ще 12 товаришів,** обвинувачених за проступок з арт. 163 к.з. (збіговище), де **засудили двох по 10 місяців, 8-ох по 8 місяців і 3-ох по 6 місяців вязниці.** Обвинувачені внесли апеляцію і тепер відбулася апеляційна розправа у Львові. Апеляційний Суд затвердив вирок I. суду, тільки **завісив обвинуваченим кару на 5 літ.** Проводив трибуналові суддя Ярошинський, обвинувачував прок. Соболевський, боронив д-р Лев Ганкевич.

—o—

Спорт.

УКРАЇНА, ЗОРЯ, СТЕП І ЛУГ НА ГРИЩІ С.-Б.

В суботу в год. 12.30 починається на грищі Сокола-Батька турнір 4 львівських українських дружин. Турнір тріватиме в суботу й неділю. Ціни вступу дуже низькі. Частина доходу призначена для Українських Інвалідів.

ПІНГ-ПОНГ.

Україна — Союз Українських Купців 5:0.

В дні 4. XI. ц. р. розіграла пінг-понгова дружина України товариські змагання з дружиною С. У. К. і перемогла її у всіх грах, віддаючи противникові тільки два сети. Вислід цих змагань такий: 1) Кіндій (У) — Ліщинський 2:0; 2) Павлишин (У) — Терлецький 2:0; 3) Калинюк (У) — Вежбінський 2:1; 4) Сиротюк (У) — Лісікевич 2:1; 5) Харина (У) — Деннс 2:0.

Україна — Каменярі 3:2.

Ці змагання відбулися ще 27. м. м. Перемогу запевнили Україні Павлишин, Кіндій і Харина.

Яріца, 19.10 Віденські мельодії, **Братислава** (298.8) 17.20 Російські нар. і церк. пісні, 18.15 Циг. музика, **Мор. Острава** (269.5) 10.40 Мужицькі пісні Оребського, **Прага** (470.2) 8.30 Рел. музика, 9.00 Концерт, 11.25 Квартет а-дур Двожака, 19.30 Великий веселий вечір, **Париж** (1648) 15.45, 18.00 Симф. концерт, **Білгород** (437.3) 19.30 Концерт, 22.20 Легка музика, **Берлін** (356.7) 12.00 Музика в полудне, 18.00 Трункові пісні, 18.20 Форт. рестаблагь. 20.00 „Лісістрата" оп. Лінке, **Кенігсвустергавзен** (1571) 9.00 Безжурний поранок, 11.30 Концерт, 17.20 Давні й нові тирольські марші, **Мінхен** (405.4) 15.05 Спів і форт., 22.45 Концерт, **Будапешт** (549.5) 12.30 Концерт оп. орх., 15.50 Циг. музика, 20.00 Мадярська оперетксва музика, **Мілано** (368.6) 21.25 Симф. концерт, **Рим** (420.8) 17.00 „Іль Натале" ораторія Перозія, 20.45 „Фра Джергардо" оп. Піцетія.

Подяка.

Всім тим, котрі взяли участь в похоронах бл. п. **Тадея Каленюка**, студ. політ., нашого найдорожчого сина і брата, і тим численним, котрі устно чи письменно зложили нам слова співчуття, складаємо щире Спаси-Біг.

Родичі і сестра.

Подяка.

Прибиті важким горем по втраті Найдорожчого нашого Сина, Брата і Шваґра, бл. п. Антона Ґрубського, що помер дня 13. X. ц. р. в шпиталі у Варшаві, складаємо цією дорогою Усім Вп. Товаришам Померщого — Ініціяторам та Організаторам Поминального Богослуження, що відбулося дня 2. XI. ц. р. в Парохіяльній Церкві у Стрию, щиру подяку.

Дякуємо Всч. о. Деканові Винницькому, оо. Сов. Хирівському, Савицькому, Ліщинському, Всч. оо. Гаврилишинові, Лукомському і Вацівському за відправу Поминальної Служби Божої і Панахиди, Вп. Професорам Д. Хирівському і В. Лукавецькому за їх труд, Усім Вп. Хористкам і Хористам та Вп. Диригентові В. Конашевичеві за звеличання Пом. Богослуження гарним співом, як також Усім Тим, що своєю участю в Богослуженні пом'янули память Померщого.

Родичі й рідня.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Субота, 7. листопада 1936.

6.30 Ранішня авдиція, 6.33 Руханка, 6.50 Музика з гр. пл., 7.15 Ранішній денник, 7.25 Програма на нині, 7.30 Трохи інформацій, 7.35 Легка музика з гр. пл., 8.00 Авдиція для шкіл, 11.30 Співаймо пісоньки, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Орхестра, 12.40 Рільнича скрипька, 12.50 Полудневий денник, 14.30 „Червона шапочка" опера для дітей, музика Цезара Куї, в опрацюванні М. Штербівни та Антона Рудницького, 15.00 Господарські вістки, 15.15 Рекламовий концерт, 15.30 Львівські біжучі вістки, 15.35 Наша програма, 15.40 Ф. Суппе: „Пікова дама", увертюра з гр. пл., 15.50 Огляд видань, 16.00 Танга у вик. Ст. Вітаса з гр. пл., 16.15 Отворення нової радіостації з Вильна; промова, виленські композитори, спів, 17.50 Огляд видань, 18.00 Актуальна гутірка, 18.10, 18.15 Спортові вістки, 18.20 Польські нар. танки, з гр. пл., 18.35 Львівський актуальний фейлетон, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Відч. про Тад. Косцюшка, 19.30 Концерт орх., 20.00 Нар. пісні з Виленщини, хор, музика, 20.30 Поетичні новини, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Концерт фінляндської музики, Мона Тальвік-Пальмгрен спів, Селім Пальмгрен фортепіян, 21.35 Легка музика з гр. пл., 22.00 Виленська Зазуля, 22.30 Танкова музика, орх.; у перерві в год. 22.55 Останні вістки.

Неділя, 8. листопада 1936.

8.00 Сигнал часу, 8.03 Для села: Хліборобська Газетка, музика з гр. пл., У корменні інвентаря користаймо з власної паші, 8.40 Пошітомо: У святині дзвонів, гр. пл., 8.45 Програма на нині, 8.50 Ранішній денник, 9.00 Популярна й легка музика з гр. пл., 19.30—11.57 Богослужения, опісля гр. пл., 11.57 Сигнал часу, 12.03 Музичний поранок симф. орх., Спів; у перерві в год. 13.00 фільм. огляд, 14.00 Образки із життя Познаня, 14.30 Легка музика з гр. пл., 15.30 Для села: За ліпшу та певнішу будучину села. Огляд ринків рільних продуктів, 16.00 Рекламовий концерт, 16.15 Легка музика з гр. пл., 16.30 „Кай Цезар Калігуля" Ростворовського, 17.10, 18.30 Розр. концерт, 17.45 Актуальна гутірка, 18.00 Танки у вик. симф. орх., Чапліцький баритон, хор, 19.00 Літер. нарис: Минулий рік П. А. Л., виг. Кален-Бондровський, 19.15, 20.00 Мішаний концерт; Божена Чайкова сопран і сальон. тріо та гр. пл., 19.45 Нові поезії Тад. Голендра, 20.20, 20.21, 20.35 Спортові вістки, 20.40 Політ. огляд, 20.50 Вечірній денник, 21.00 На веселій львівській хвилі, 21.30 Форт. рецітал, 22.00 Концерт болгарської музики, симф. орх., Ядв. Геверт спів, 22.45 Танкова музика; у перерві в год. 22.55 Останні вістки.

Радіокутик.

НОВА ТАРИФА РАДІОФОНІЧНИХ ОПЛАТ.

Маємо новий розпорядок Міністра Пошт і Телеграфів, яке нормує права і обовязки радіових абонентів та реформує дотеперішню тарифу радіофонічних оплат, щоб дати змогу слухати радіо навіть найменш заможним мешканцям міста і села.

Згідно з новим розпорядком, власники лямпових приймачів у приватних помешканнях платять 3 зол. місячно абонаменту оплат, зате власники кришталевих детекторових приймачів платять тільки 1 зол. місячно.

Новий розпорядок хоч й не обнижує абонаментної оплати за лямпові відбірчі урядження — але власники лямпових приймачів у приватних помешканнях дістали завдяки цьому розпорядкові дуже важливий привілей, якого досі не мали. Кожен абонент радія може мати в своєму приватному помешканні довільну кількість приймачів, антен, уземлень, голосників, контактів до голосників і т. п. Це в практиці означає, що оплачуючи один радієвий абонамент, можна мати у приватному помешканні або кілька приймачів, напр. у сальоні, в дитячій кімнаті, в кухні і т. п. або мати один головний приймач і перепровадити від нього голосникову інсталяцію до кількох або всіх кімнат того самого помешкання.

Слід зазначити, що в випадку, коли субльокатор має власний приймач, його вважають за окремого радіового абонента. Суспільне значіння радія найкраще відбивається у ряді полекш для радіових приймачів, заінстальованих у помешканнях, які не є приватні. Нова тарифа радіофонічних оплат є сконструована в той спосіб, що створює найдешевші умови для користання з радія світлиць, клюбів, публичних інституцій і т. п. Метою цієї іновації в тарифі радіових оплат було створити найдогідніші умови для збірного слухання радія, тобто удоступнити радієві авдиції тим, що не можуть собі дозволити на купівлю й інсталяцію радіових приймачів у приватних помешканнях.

У публичних льокалях, як готелі, ресторани, крамниці, фабричні салі, залізничні двірці і т. п., платиться по 3 зол. від кожного лямпового приймача і по 1 зол. від кожного детекторового приймача, хочаб з голосником, що не має катодних ламп. Коли в даному помешканні є уряджена радіофонічна роздільча мережа, яка складається з одного приймача і кількох відбірчих точок у ріжних кімнатах даного будинку, то абонамент за лямповий приймач коштує 3 зол., а за кожну відбірну точку 1 зол. Якщо в одній кімнаті в публичному льокалі (напр. на шпитальній салі) є кілька або кільканацять відбірних точок, тоді всі відбірні точки що знаходяться на тій самій салі, рахується за одну відбірну точку з оплатою 1 зол.

Нове розпорядження крім того пояснює, хто може бути цілковито звільненим від радіофонічної оплати. Від цієї оплати можуть бути звільнені Дирекцією Пошт і Телеграфів, на терені якої замешкують: воєнні інваліди, що не мають крім інвалідської ренти або іншого забезпечення з публичних фондів жадних інших засобів утримання; сліпі, що матимуть свідоцтво убожества; особи та інституції, що працюють науково в ділянці радіотехніки.

Всі ці особи і інституції можуть дістати в відповідній Дирекції Пошт і Телеграфів безплатні реєстраційні карти, але коли напр. інвалід дістане платну посаду, коли якась особа чи інституція закінчить наукову працю або змінить її характер, одним словом, коли припиняться умовини, на яких Дирекція Пошт і Телеграфів дала звільнення від оплати, треба негайно за посередництвом найближчого поштового уряду повідомити про це, бо інакше власника такого звільнення, яке стратило силу, будуть уважати за такого, що користає з радія без дозволу.

БІРЖА.

Варшава (ПАТ)

ГРОШІ.

Купно — продажа: Бельґи бельґ. 89.78—89.35, Дол. американські 5.31.50 — 5.28.50, Доляри кан. 5.30.50 — 5.27.50, Фльор. гол. 286.70 — 285.00, Франки фр. 24.75 — 24.61, Франки швайцарські 122.40—121.60, Фунти англ. 26.04—25.88, Гульд. данц. 100.20 — 99.80, Кор. ч. 17.50—17.00, Кор. дан. 116.19—115.35, Кор. норв. 130.78 — 129.80, Кор. шв. 134.28 — 133.30, Ліри італ. 25.40—24.80, Марки фінл. 11.50—11.00, Марки нім. 114 — 107, Шил. австр. 95—93, Марки нім срібні 122—115.

Акції.

Банк Польський 110.50, Цукор 31, Ліль-поп 14.50, 14.75, Нарблін 65, Габербуш 41.50, Островець 31.

Папери.

3 інвест. 1. ем. 66.50, 5 конв. 53.75, 6 дол. 74, 7 стаб. 476.50.

Заставні листи.

5 прц. Л. З. Б. Г. 51—54, 4 прц. Л. З. Бк Г. 40—43, 4 і пів прц. Л. З. Бк Гіп. 42—45, 4 прц. ТКЗ. 39—41, 4 і пів прц. ГТКЗ. 41—44, 4 і пів прц. БГК. 61—65, 4 прц. БГК. 61—65.

Долярівка 46—48, 3 інвест. 1. ем 65—67, 3 інвест. 2 ем. 65.50—67.50.

Збіжжя.

Львів, 6. XI.

За 100 кг. льоко вагон Львів:

Пшениця одн. червона	22.75—23.25
Пшениця збор. червона	21.50—22.00
Пшениця біла	21.75—22.25
Пшениця зб.	20.75—21.25
Жито шт. I	17.00—17.25
Жито шт. II.	16.75—17.00
Ячмінь одн.	18.75—19.00
Ячмінь на мливо	18.00—18.25
Ячмінь паст.	17.25—17.50
Мука пшенична ст. ґат. I в.	39.50—39.75
Мука пшен ст. ґат. I А	38.50—39.00
„ „ ґат. I Б	38.00—38.50
„ „ ґат. I Ц	36.50—37.00
„ „ ґат. I Д	34.50—35.00
„ „ ґат. II А	34.00—34.50
„ „ ґат. II Б	33.50—34.00
„ „ ґат. II Ц	33.25—33.75
„ „ ґат. II Д	32.00—32.75
„ „ ґат II Е	30.00—30.50
„ „ ґат. II Ф	28.50—29.00
„ „ ґат. II I	26.00—26.50
Мука пшенична паст.	15.25—15.75
Мука пшенич. разова до 95%	25.75—26.25
Мука житна витяг 0-30%	28.25—28.25
Мука житна ґат. I. 0-50%	26.75—27.25
Мука житна ґат. I. 0-65%	24.75—25.25
Мука житна ґат II. 50-65%	18.75—18.75
Мука житна разова 0-95%	18.75—19.25
Мука житна посеред. 65%	15.25—15.55

Інші курси незмінені.

Звідомлення збіжевого ринку Центросоюзу з дня 6. ц. м.

Ціни за 100 кг. люзом, льоко вагон-стація заладовання:

	льоко ст. заладов.:
Пшен. збірна 750 гр/л 5%	20.00—20.50
Жито збір. 694 гр/л. 3%	15.25—15.50
Ячмінь пашн. 621 гр/л. 4%	16.40—16.60
Овес легко задощ. 444	13.25—13.50
Овес не задощ. 456	13.75—14.00
Гречка 10%	17.00—17.50
Кукурудза жовта	14.00—14.25
Кукурудза червона	16.00—16.25
Коноп. сімя	30.75—31.00
Соняшникове сімя	30.75—31.00
Насіння льну 95%	40.00—41.00
Фасоля корона руч. в з м. 42	50.00—51.00
Фасоля „Різен" руч. виб. з м.	40.00—41.00
Фасоля шмальц. руч. виб. з м.	40.00—41.00
Фасоля шмальц. спец. ручно вибир. з міш	42.00—44.00
Фасоля краса рафована	26.00—28.00
Фасоля цукр. ручно виб.	30.00—31.00
Конюшина червона	100—105
Конюшина вільна від канянки	115—120
Конюшина вільна від канянки 96 проц. чистоти	120—125

Соняшникове сімя подешевіло на 1 зол., ячмінь подорожів на 50 сот., зрештою ціни незмінені. Тенденція вдержана.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що від дня 6. листопада ц. р. кооперативам платив за: льоко Львів.

1 кг. масла десерового бльок. 1 без опакування	2.55 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням	2.60 „
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням дає зачет	2.60 „
1 л. молока	0.16 „
1 к. яєць	4.50 „

Тенденція на масло зниӂкова, на яйця та молоко сильна.

ПТИЦЯ.

Маслосоюз повідомляє, що в дні 6. XI. ц. р. платив своїм доставцям за 1 кг. живої птиці, льоко подвіря птахомясарні „М. С." у Львові, (пл. Більчевського ч. 3) такі ціни:

Кури I. кл., товсті, без остріг, щойно від 1.80 кг. вгору	0.95 зол.
Курята I. кл. біло й жовтоніжки щойно від 0.80 кг. вгору	0.85 „
Качки товщеві I. кл. щойно від 1.80 кг. вгору	0.90 „

Слабших сортів від вище поданих, не приймає.

ОПОВІСТКИ.

Загальні Збори Товариства „Молода Громада" відбудуться дня 14. листопада 1936 в год. 6. попол. в домівці Т-ва при вул. Коперника 21, I. пов. Порядок нарад: 1. Відчитання протоколу з попередніх Загальних Зборів. 2. Звідомлення: а) голови, б) касієра, в) господаря, г) Історично-Музейної Секції. 3. Звідомлення Контрольної Комісії з переведеної провірки. 4. Внески Контрольної Комісії. 5. Вибір голови, членів Ради і Контрольної Комісії Товариства. 6. Внески і запити. — За Раду Товариства: Ю. Шепарович, голова, Бонковський, секретар.

Звичайне Загальне Зібрання Товариства Учителів Середніх і Вищих Шкіл „Учительська Громада" відбудеться в неділю дня 22. листопада в год. 10. рано у Львові, в кімнатах „Рідної Школи" при вул. Мохнацького ч. 12 з таким денним порядком нарад: 1. Відчитання протоколу останнього Загального Зібрання. 2. Звідомлення з діяльности Головної Ради, секретаря, скарбника, бібліотекаря, Провірної Комісії, 4. Евентуалія. — За Головну Раду Товариства „Учительська Громада": Володимир Радзикевич в. р. голова, Д-р Василь Лев в. р. секретар.

На викуп Українського Городу злож[illegible] через Адм. „Діла" п. Анна Павлі[illegible] Коломия зол. 3.—, м-р Степан Лозинськ[illegible] канд., як неприйнятий гонорар [illegible]